

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem JUDr. Pavlem Kumprechtem ve věci

žalobce: **P. H.**
zastoupen Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem
se sídlem advokátní kanceláře v Praze 4, Na Zlatnici 301/2

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
se sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 8. 2016, č. j. KUKHK – 206706/DS/2016/GL

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalovaným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Vrchlabí ze dne 27. 1. 2016, č. j. PD/18052/2015/OD-VR/Kr, zn. PD/625/2015/OD-VR/Kr (dále jen „správní orgán“), jako opožděné. Tímto prvoinstančním správním rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na

pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Tohoto přestupku se měl žalobce dopustit úmyslně tím, že porušil ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, když dne 16. 11. 2015, ve 12:44 hodin, na silnici číslo II/297, v obci Černý Důl - Čistá, okr. Trutnov, u místní školy, při směru jízdy od obce Fořt na centrum obce Černý Důl, okr. Trutnov, u domu čp. 66, porušil místní úpravu pravidel silničního provozu, danou svislou zákazovou dopravní značkou B 20a „*Nejvyšší dovolená rychlost*“ s nápisem „30“, doplněnou dodatkovou tabulkou E 13 „*Text*“ s nápisem „PO - PÁ 6:30 – 16:30“, když řídil osobní automobil zn. Škoda Octavia, registrační značky x, přičemž jel rychlostí 53 km/h. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši +/- 3 km/h mu tedy byla naměřena rychlost jízdy 50 km/h, čímž žalobce překročil nejvyšší povolenou rychlost jízdy vozidla v daném místě 30 km/h o 20 km/h. Žalobce napadl shora uvedené rozhodnutí žalovaného včas podanou žalobou, kterou odůvodnil následujícím způsobem.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného ze dvou důvodů. V prvním z nich se neztotožnil se závěrem žalovaného, že by podal odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Vrchlabí ze dne 27. 1. 2016, č. j. PD/18052/2015/OD-VR/Kr, zn. PD/625/2015/OD-VR/Kr, opožděně. V této souvislosti nerozporoval závěry žalovaného, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo jeho zmocněnci doručeno dne 12. 2. 2016, ani to, že posledním dnem lhůty k podání odvolání byl den 29. 2. 2016. Nesouhlasí však s tím, co vzal žalovaný za zjištěné, že zmocněnec žalobce podal odvolání proti rozhodnutí prvního stupně až dne 1. 3. 2016, tedy opožděně.
3. Žalobce namítá, že jeho zmocněnec podal poštovní zásilku adresovanou správnímu orgánu prvního stupně, která obsahovala odvolání proti rozhodnutí prvního stupně, držiteli poštovní licence, konkrétně České poště a.s., již dne 29. 2. 2016 (a nikoli až 1. 3. 2016, jak vzal žalovaný za zjištěné). Odvolací lhůta tak byla podle žalobce zachována, když odvolání bylo podáno poslední den odvolací lhůty, tj. 29. 2. 2016. Odkazoval se přitom na § 40 odst. 1 písm. d) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění, podle něhož: „*Pokud je provedení určitého úkonu v řízení vázáno na lhůtu, je lhůta zachována, je-li posledního dne lhůty učiněno podání u věcně a místně příslušného správního orgánu anebo je-li v tento den podána poštovní zásilka adresovaná tomuto správnímu orgánu, která obsahuje podání, držiteli poštovní licence*“.
4. Jako důkaz o skutečném datu podání odvolání přiložil žalobce k žalobě podací lístek k přepravě předmětné písemnosti České poště a.s., podle něhož bylo odvolání podáno již dne 29. 2. 2016, což by bylo včas. Navrhoval, aby tento podací lístek byl proveden při jednání jako důkaz. Zároveň navrhl, aby krajský soud požádal společnost Česká pošta, s.p., o vyjádření, zda údaje na podacím lístku jsou pravdivé a zda je tento podací lístek originální a v podobě, v jaké jej vygenerovala Česká pošta, s.p., jako držitel poštovní licence.
5. Z uvedeného pak žalobce dovozoval, že žalobou napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť nebyly splněny podmínky pro zamítnutí odvolání pro jeho opožděnost dle § 92 správního řádu, když toto odvolání bylo podáno včasně.
6. Současně dodal, že považuje napadené rozhodnutí též za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť z jeho odůvodnění není patrné, jak žalovaný dospěl k závěru o

opožděnosti podaného odvolání, tedy, z jakých podkladů – a jakým způsobem – dovedl, že zmocněnec žalobce podal odvolání až dne 1. 3. 2016. V této souvislosti odkazoval na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 – 75, podle něhož: *„Skutkovými důvody, pro jejichž nedostatek je možno rozhodnutí soudu zrušit pro nepřezkoumatelnost, budou takové vady skutkových zjištění, která utvářejí rozhodovací důvody, typicky tedy tam, kde soud opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem anebo tam, kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy v řízení byly provedeny.“*

7. V závěru tohoto žalobního bodu žalobce poznamenal, že by ocenil, pokud by mu žalovaný před vydáním napadeného rozhodnutí sdělil, že jeho odvolání předběžně posuzuje jako opožděné, aby mohl reagovat tak, že by předložil podací lístek, ze kterého se jednoznačně podává, že odvolání bylo podáno včasné. Takový postup dle názoru žalobce vyplývá již z principu dobré správy, jakož i ze zásady součinnosti a zásady poučovací.
8. Ve druhém žalobním bodu žalobce namítal, že ačkoliv jeho zmocněnec v odvolání výslovně žalovaného požádal, aby jej před vydáním rozhodnutí poučil o tom, kdo bude ve věci rozhodovat, aby mohl případně namítat podjatost této osoby, tak že žalovaný této žádosti nevyhověl. Přitom dle § 15 odst. 4 správního řádu měl žalobce prostřednictvím svého zmocněnce na poskytnutí požadovaných informací nesporný nárok. Tato procesní vada měla mít za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí, neboť žalobce (resp. jeho zmocněnec) zcela legitimně očekával, že mu informace o oprávněných úředních osobách budou poskytnuty před vydáním napadeného rozhodnutí. Proto také vyčkával s doplněním důvodů svého odvolání na okamžik poskytnutí informací o oprávněných úředních osobách, neboť pokud žalobce nevěděl, kdo jsou oprávněné úřední osoby, a tedy zda tyto nejsou podjaté, mohl předpokládat, že podjaté jsou, pročez zcela legitimně důvody svého odvolání nedoplňoval, neboť nebylo v jeho zájmu, aby se hypoteticky podjaté oprávněné úřední osoby seznamovaly s jeho argumentací. Rovněž se obával toho, že by tyto osoby mohly jeho případné doplnění odvolání „zamlčet“, případně „ztratit“.
9. V důsledku toho měl být žalobce zkrácen na svém právu vyjádřit své stanovisko v odvolacím řízení, neboť se prý zcela legitimně hodlal vyjádřit až po poskytnutí informací o oprávněných úředních osobách. Napadené rozhodnutí tak pro něj bylo i tzv. překvapivým rozhodnutím, neboť očekával, že před vydáním napadeného rozhodnutí bude žalovaným vyrozuměn o tom, kdo je oprávněnou úřední osobou v jeho věci. V tomto směru se odkazoval na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 18. 3. 2010, sp. zn. 32 Cdo 1019/2009, podle něhož: *„Řízení je postiženo vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, jestliže odvolací soud vydal tzv. překvapivé rozhodnutí. Překvapivým je takové rozhodnutí, které nebylo možno na základě zjištěného skutkového stavu věci, postupu odvolacího soudu a dosud přednesených tvrzení účastníků řízení předvídat.“*
10. Vzhledem k uvedenému žalobce navrhoval žalované rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

11. Žalovaný se vyjádřil k žalobě podáním ze dne 14. 12. 2016. Odkázal se v něm předně na obsah žalovaného rozhodnutí v souvislosti se žalobními námitkami a k věci dodal následující:
12. „Žalovaný přezkoumal formální náležitosti odvolání a shledal, že odvolání je podáno opožděně. Proti rozhodnutí Městského úřadu Vrchlabí, č.j. PD/18052/2015/OD-VR/Kr, zn. PD/625/2015/OD-VR/Kr, ze dne 27.01.2016 podal zástupce žalobce dne 01.03.2016 odvolání. Napadené rozhodnutí nabylo právní moci dne 01. 03. 2016. Žalobce byl řádným způsobem poučen, že proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do patnácti dnů ode dne jeho oznámení (doručeno zástupci dne 12. 02. 2016), ke Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje v Hradci Králové, a to podáním u správního orgánu, který rozhodnutí vydal.
13. Na obálce uvedeného odvolání, založené ve spisovém materiálu na listu č. 36, žalovaný shledal, že na zásilce je uveden datum 02. 03. 2016 dle otisku razítka držitele poštovní licence v Českých Budějovicích. Žalovaný si ještě údaj ověřil na stránkách České pošty a.s. – kde je podání zásilky uveden datum 01. 03. 2016. Dle informace České pošty je v den podání zásilky tato odeslána pouze tehdy, pokud tak učiní podatel v rozhodné době tj. do 16 hodin – jinak je zásilka dána do poštovního provozu až následující pracovní den. Dle názoru žalobce je to totožný postup, jako když je zásilka vhozena do poštovní schránky po jejím stanoveném výběru v daný den. Z obchodních podmínek pro poskytování služby Dopis Online – článek 2. popis služby – tato služba umožňuje zákazníkovi elektronicky objednat zpracování a podání níže uvedených poštovních zásilek. ČP zabezpečí zpracování zásilek a jejich podání do poštovní sítě. Zpracováním se rozumí její tisk a kompletace (balení a potisk obálky). Žalovaný je přesvědčen o tom, že podací lístek je pouze dokladem o tom, že uvedená zásilka byla poštou přijata ke zpracování a neprokazuje okamžik podání ve smyslu poštovní přepravy.
14. V souladu s ustanovením § 92 odst. 1 správního řádu žalovaný jako odvolací správní orgán opožděné odvolání z formálních důvodů zamítl, aniž by napadené rozhodnutí meritorně posuzoval postupem podle § 89 odst. 2 správního řádu.
15. Dále žalovaný z moci úřední zkoumal, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Žalovaný neshledal předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí.“
16. Žalovaný uzavřel své vyjádření k žalobě s tím, že k řízení přistoupil odpovědně a nezaopatř, posoudil všechny relevantní skutečnosti. Žalované rozhodnutí považuje za správné, odpovídající zjištěným, (a ničím nevyvráceným), skutečnostem. Vzhledem k tomu navrhoval zamítnutí žaloby.

IV. Jednání krajského soudu

17. Krajský soud projednal žalobu při jednání dne 16. 11. 2018. Ačkoliv žalobce trval na veřejném projednání žaloby, a to bylo nařizováno jen k jeho požadavku, k jednání se bez omluvy nedostavil a nevyužil tak možnosti vyjádřit se k věci přímo před soudem. Z tohoto pohledu jsou jeho stesky o tom, jak vyčkával se svým vyjádřením se k věci až na dobu, kdy sezná, která úřední osoba bude rozhodovat o jeho odvolání, nevěrohodné a účelové. Naopak žalovaný svoji neúčast při jednání krajského soudu předem písemně omluvil.
18. Krajský soud provedl při jednání následující důkazy. Nejprve doručenkou o doručení prvoinstančního správního rozhodnutí na č. l. 34 správního spisu, z níž bylo zjištěno, že

toto rozhodnutí Městského úřadu Vrchlabí ze dne 27. 1. 2016, č. j. PD/18052/2015/OD-VR/Kr, zn. PD/625/2015/OD-VR/Kr, bylo doručeno zmocněnci žalobce Ing. M. J. dne 12. 2. 2016. Prvním dnem 15-ti denní lhůty pro podání odvolání proti němu byl tedy den následující, tj. 13. únor 2016, což byla sobota, a jejím posledním dnem by byla opět sobota dne 27. února 2016, ale právě proto, že by připadl konec lhůty na sobotu, stal se posledním dnem odvolací lhůty nejbližší příští pracovní den, což bylo pondělí dne 29. února 2016.

19. Žalobce se odvolal proti prvoinstančnímu správnímu rozhodnutí prostřednictvím svého zmocněnce, přičemž jeho odvolání došlo správnímu orgánu. Tímto odvoláním z č. l. 35 správního spisu byl proveden důkaz. Odvolání má formu blanketního odvolání a jeho podatel v něm konstatuje, že je doplní v zákonné lhůtě. Je na něm otisk prezentačního razítka správního orgánu, z něhož je zřejmé, že mu došlo dne 3. 3. 2016, na připojené obálce je uvedena podací pošta 370 20 České Budějovice 90, podací číslo této zásilky je RR 92214222 6 CZ, odesílatelem je Ing. M. J. (zmocněnec žalobce) a adresát Městský úřad Vrchlabí.
20. Žalobce se k doplnění odvolání neměl, a proto jej správní orgán vyzval podáním ze dne 3. 5. 2016 k odstranění jeho nedostatků. Na to žalobce reagoval podáním, na němž chybí datum jeho vyhotovení (viz č. l. 45 správního spisu), učiněným opět zmocněncem Ing. M. J. Krajským soudem byl proveden důkaz tímto doplňkem odvolání. Z prezentačního razítka na něm bylo zjištěno, že bylo doručeno prvoinstančnímu správnímu orgánu dne 18. 5. 2016, na k němu připojené obálce, kterou byl doplněk odvolání doručen prvoinstančnímu správnímu orgánu (viz č. l. 46 správního spisu), je uvedena podací pošta 370 20 České Budějovice 90 a podací číslo této zásilky x.
21. Dále byl proveden důkaz podacím lístkem vztahujícím se k zásilce, kterou měl žalobce zaslat odvolání správnímu orgánu. Tento podací lístek je založen v soudním spisu hned 2x, a to na č. l. 7 a č. l. 12, oba tyto lístky jsou shodné a obsahují mimo jiné záznam podací pošty 370 20 České Budějovice 90, podací číslo zásilky x, jako datum podání zásilky je na něm uveden datum 16. 5. 2016, kód objednávky x a soubor request.xml. Odesílatelem podle něho je Ing. M. J. (zmocněnec žalobce) a adresát Městský úřad Vrchlabí.
22. K této situaci krajský soud uvedl, že žalobce podal odvolání „na dvakrát“, přičemž rozhodující pro posouzení včasnosti podání odvolání je odvolání došlé správnímu orgánu dne 3. 3. 2016. Jde o to, kdy byla tato zásilka předána k poštovní přepravě. Jak je zřejmé z vyjádření žalovaného k žalobě, žalovaný si tuto skutečnost zjišťoval na webových stránkách České pošty, což dokladoval informací o průběhu zásilky RR x při jejím doručování, založenou v soudním spisu pod č. l. 56.
23. Provedením důkazu touto informací krajský soud zjistil, že zásilka s odvoláním číslo RR x byla podána u pošty 370 20 Postservis České Budějovice dne 1. 3. 2016 a dodána poště 543 01 Vrchlabí 1 dne 3. 3. 2016.

V. Skutková zjištění a právní závěry krajského soudu k věci

24. Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“). Věc projednal a rozhodl o ní dne 16. 11. 2018. Krajský soud přitom dospěl k následujícím zjištěním a právním závěrům.

25. Podle ust. § 83 odst. 1 věty první správního řádu činí odvolací lhůta 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Podle ust. § 86 odst. 1 správního řádu se odvolání podává u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal. Podle ust. § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu, pokud je provedení určitého úkonu v řízení vázáno na lhůtu, je lhůta zachována, je-li posledního dne lhůty učiněno podání u věcně a místně příslušného správního orgánu anebo je-li v tento den podána poštovní zásilka adresovaná tomuto správnímu orgánu, která obsahuje podání, držiteli poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence anebo osobě, která má obdobné postavení v jiném státě; nemůže-li účastník z vážných důvodů učinit podání u věcně a místně příslušného správního orgánu, je lhůta zachována, jestliže je posledního dne lhůty učiněno podání u správního orgánu vyššího stupně; tento správní orgán podání bezodkladně postoupí věcně a místně příslušnému správnímu orgánu.
26. Na základě již výše popsaného skutkového stavu o průběhu projednání žaloby, krajský soud konstatuje, že žalovaný nepochybil, pokud odvolání žalobce jako opožděné zamítl. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně totiž bylo doručeno zmocněnci žalobce dne 12. 2. 2019 a patnáctidenní odvolací lhůta, která započala běžet 13. 2. 2016 uplynula dnem 29. 2. 2016. Je nesporné, že žalobce předal zásilku s odvoláním držiteli poštovní licence v elektronické podobě v rámci služby Dopis Online až dne 1. 3. 2016, jak plyne ze zmíněné informace České pošty. Ze spisu je zřejmé, že namítaná situace vznikla právě v souvislosti s použitím služby Dopis Online žalobcem.
27. Posouzením právních důsledků využívání služby Dopis Online v oblasti doručování se zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 19. 12. 2017, č. j. 10 As 20/2017-49, a to s těmito závěry (dále citace z tohoto usnesení):

„Právní názor rozšířeného senátu

28. Dle § 1 zákona o poštovních službách je poštovní službou činnost prováděná na základě poštovní smlouvy, za podmínek stanovených tímto zákonem, jejímž účelem je dodání poštovní zásilky nebo poukázané peněžní částky.
29. Návrhem na uzavření poštovní smlouvy je předání poštovní zásilky nebo poukázané peněžní částky provozovateli, který je povinen takový návrh přijmout faktickým převzetím poštovní zásilky nebo poukázané peněžní částky k poskytnutí poštovní služby. Poštovní službou je tedy pouze činnost prováděná podle poštovní smlouvy v návaznosti na § 5 odst. 1 větu první zákona o poštovních službách, kde jsou uvedeny náležitosti poštovní smlouvy.
30. Jak navrhopatel, tak provozovatel poštovních služeb jsou povinni postupovat při uzavírání poštovní smlouvy podle poštovních podmínek, které musí mít písemnou formu a náležitosti stanovené v § 6 zákona o poštovních službách.
31. Poštovní službou tedy není jakákoliv služba poskytovaná na základě smlouvy uzavřené mezi poštou a zákazníkem, ale pouze poštovní služba nabízená provozovatelem ve smyslu zákona o poštovních službách.
32. Služba Dopis Online umožňuje zákazníkovi elektronicky objednat zpracování a podání poštovních zásilek uvedených v poštovních podmínkách. Jedná se o kombinaci několika dílčích služeb, v rámci kterých Česká pošta zabezpečí zpracování zásilek a dále jejich podání do poštovní sítě. Zpracováním zásilky se rozumí její tisk a kompletace (balení a potisk obálky). Elektronickou objednávkou se rozumí objednávka služeb České pošty prostřednictvím elektronického formuláře na webu (čl. 3 Obchodních podmínek služby Dopis Online).

33. *S oběma senáty lze souhlasit v tom, že vztah mezi Českou poštou a zákazníkem při poskytování posuzované služby je smíšené povahy s tím, že jednotlivým fázím (dílčím službám) smluvního vztahu odpovídá i odlišná právní regulace. Podle povahy jednotlivých fází poskytovaných služeb se služby řídí občanským zákoníkem (případně zákonem č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, je-li zákazník spotřebitelem dle § 419 občanského zákoníku), obchodními podmínkami této služby a zákonem o poštovních službách a poštovními podmínkami.*
34. *Prvotní smlouva je mezi zákazníkem a Českou poštou uzavřena okamžikem, kdy pošta akceptuje objednatelům řádně vyplněnou a potvrzenou elektronickou objednávkou, odeslanou přes adresu <https://online.postservis.cz>. Do okamžiku poštovního podání se smluvní vztah řídí občanským zákoníkem. Poštovní smlouva podle zákona o poštovních službách je mezi Českou poštou a zákazníkem uzavřena teprve podáním zásilky do poštovní přepravy. Tato druhá smlouva se řídí zákonem o poštovních službách a poštovními podmínkami platnými v den podání.*
35. *Podle § 2 písm. a) zákona o poštovních službách se poštovní zásilkou rozumí adresná zásilka v konečné podobě, ve které má být provozovatelem dodána. Podle § 2 písm. m) téhož zákona se poštovním podáním rozumí převzetí poštovní zásilky nebo poukazované peněžní částky provozovatelem k poskytnutí poštovní služby.*
36. *Se závěrem druhého senátu, dle kterého zpracovávání elektronických souborů do podoby listinných zásilek (tedy tisk, vložení do obálky a opatření adresou) Českou poštou v rámci služby Dopis Online není poštovní službou ve smyslu zákona o poštovních službách, resp. ve smyslu poštovních podmínek, lze zcela souhlasit.*
37. *Nelze však již souhlasit se závěrem, že okamžik, ke kterému je zásilka podána k poštovní přepravě z hlediska kogentního § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu, může být určen soukromoprávním ujednáním, tj. Obchodními podmínkami Dopis Online či subjektivním pocitem zákazníka, jak se mu tato služba jeví navenek.*
38. *Nejvyšší správní soud ve své judikatuře vždy důsledně rozlišoval soukromoprávní ujednání mezi zákazníkem a Českou poštou, a naproti tomu veřejnoprávní povinnosti České pošty vyplývající ze zákona o poštovních službách a procesních předpisů typu správního řádu (srov. např. rozsudek ze dne 7. 4. 2015, č. j. 3 As 178/2014 - 31, ve vztahu ke službě odnos zásilek, resp. rozsudek ze dne 30. 6. 2010, č. j. 1 As 10/2010 - 47, ve vztahu ke službě dosílka). Ani v jednom z uváděných rozsudků nepřevážila (možná) opačná očekávání zákazníků České pošty.*
39. *Úvaha, dle které vnímá zákazník uvedenou službu ve svém komplexu jako jeden „balíček“, je zcela nepodložená a z hlediska posouzení dodržení zákonem stanovených lhůt irrelevantní. Česká pošta se převzetím elektronické objednávky zavazuje jednak zpracovat objednávku do podoby listinné zásilky, což ještě není poštovní službou, a jednak následně zajistit její doručení, tj. podat zásilku k poštovní přepravě. Veřejnoprávní regulací silně ovlivněný vztah upravený zákonem o poštovních službách a poštovními podmínkami vznikne až ve chvíli předání vytvořené listinné zásilky k poštovní přepravě, kdy je uzavřena poštovní smlouva. Teprve uzavřením poštovní smlouvy je zásilka podána k poštovní přepravě a pouze tento okamžik je rozhodný pro posouzení včasnosti podání z hlediska dodržení veřejným právem stanovených lhůt.*

40. *Bez významu není ani předkládajícím senátem zdůrazněná okolnost, že odeslání elektronické objednávky časově předchází okamžiku vytvoření poštovní zásilky, o jejíž doručení, resp. předání k poštovní přepravě jde. Aby mohla být vůbec nějaká zásilka předána k poštovní přepravě, musí být nejprve vytvořena.*
41. *Rozšířený senát opakuje, že poštovní zásilkou se dle § 2 písm. a) zákona o poštovních službách rozumí adresná zásilka v konečné podobě, ve které má být provozovatelem dodána. Toto ustanovení je naprosto jednoznačné. K argumentaci žalobkyně shrnuté v bodu [22] lze uvést, že nelze vycházet z odlišného ujednání v soukromoprávním vztahu mezi odesílatelem a Českou poštou. Zákonnodárce v zákoně o poštovních službách samozřejmě mohl upravit fikci podání neexistující zásilky. Důležité však je, že tak neučinil. Právní fikce je právně technický postup, pomocí něhož se považuje za existující situace, jež je zjevně v rozporu s realitou, a která dovoluje, aby z ní byly vyvozeny odlišné právní důsledky, než ty, které by plynuly z pouhého konstatování faktu. Právní fikci však ve vztazích veřejnoprávních nebo veřejnoprávní metodou regulací ovlivněných nelze konstruovat soudně, nelze ji ani vytvářet ujednáním mezi stranami, rozporným s kogentní veřejnoprávní normou.*
42. *Dovozovat fikci bez jakéhokoliv zákonného ukotvení pouze z obchodních podmínek soukromoprávní povahy či ze subjektivního pocitu zákazníka, jak se mu ta či ona služba jeví, proto není možné.*
43. *Podací lístek není veřejnou listinou, které svědčí presumpce správnosti. Charakter veřejné listiny vymezuje správní řád v § 53 odst. 3 jako listiny vydané soudy České republiky nebo jinými státními orgány nebo orgány územních samosprávních celků v mezích jejich pravomoci, jakož i listiny, které jsou zvláštními zákony prohlášeny za veřejné. Pro podací lístek (stejně jako pro každou jinou listinu soukromou) platí, že určitou důkazní sílu má, ovšem stačí formální popření jeho správnosti, aby nastoupila důkazní povinnost a důkazní břemeno toho, kdo tvrdil skutečnosti, jež měly být podacím lístkem doloženy.*
44. *Není žádný rozumný důvod se domnívat, že v případě služby Dopis Online, která je službou ryze soukromé povahy, má být za okamžik podání zásilky k poštovní přepravě považován z hlediska veřejného práva již den objednání této služby, bez ohledu na to, kdy pošta skutečnou zásilku zpracuje a předá ve smyslu zákona o poštovních službách k poštovní přepravě.*
45. *Judikatura Ústavního soudu [nález ze dne 1. 11. 2006, sp. zn. IV. ÚS 110/06 (N 202/43 SbNU 261)], na kterou se odvolává druhý senát (bod 22 rozsudku druhého senátu), na nynější kauzu nedopadá, protože se vztahuje k podávání klasických listovních zásilek.*

IV. Závěr

46. *Den elektronické objednávky služby Dopis Online přes webovou stránku <https://online.postservis.cz>, není okamžikem podání zásilky k poštovní přepravě ve smyslu § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu.*
47. *Z těchto závěrů uvedeného usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu vycházel krajský soud i při rozhodování v dané věci, proto na ně v dalším i plně odkazuje. Krátce však řečeno, rozšířený senát Nejvyššího správního soudu zdůraznil, že poštovní zásilkou se dle § 2 písm. a) zákona o poštovních službách rozumí adresná zásilka v konečné podobě, ve které má být provozovatelem dodána a že podací lístek není veřejnou listinou, které svědčí presumpce správnosti. Pro podací lístek (stejně jako pro každou jinou listinu soukromou) platí, že sice určitou důkazní sílu má, ovšem stačí*

formální popření jeho správnosti, aby nastoupila důkazní povinnost a důkazní břemeno toho, kdo tvrdil skutečnosti, jež měly být podacím lístkem doloženy. Dle rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu není žádný rozumný důvod se domnívat, že v případě služby Dopis Online, která je službou ryze soukromé povahy, má být za okamžik podání zásilky k poštovní přepravě považován z hlediska veřejného práva již den objednání této služby, bez ohledu na to, kdy pošta skutečně zásilku zpracuje a předá ve smyslu zákona o poštovních službách k poštovní přepravě.

48. Jelikož zákonná lhůta pro podání odvolání v projednávané věci marně uplynula dnem 29. 2. 2016, pak s ohledem na shora uvedené závěry, a skutečnost, že vytvořená listinná zásilka, obsahující odvolání, byla k poštovní přepravě podána až po této lhůtě, jak plyne i z průběhu dokazování, postupoval žalovaný správně, když odvolání jako opožděné v souladu s ust. § 83 odst. 1 věty první správního řádu a § 92 odst. 1 správního řádu, zamítl.
49. K uvedenému třeba též dodat a zdůraznit, že žalobce neunesl důkazní břemeno ani v tom směru, že sice namítal včasnost podání odvolání podaného podle žaloby dne 29. 2. 2016, ovšem toto tvrzení dokládal zcela nepřipadným podacím lístkem, a to s datem podání zásilky dne 16. 5. 2016! Neunesl tak své důkazní břemeno i v tomto směru. Vzhledem k tomu bylo bezpředmětné jakkoliv komunikovat s Českou poštou, s. p., o jeho obsahu, jak to žalobce navrhoval v bodu 9 žaloby.
50. Krajský soud se nemohl ztotožnit se žalobcem ani v tom, že by ze žalovaného rozhodnutí nebylo zřejmé, jak žalovaný dospěl k závěru o opožděnosti předmětného odvolání. Uvedl totiž v odůvodnění rozhodnutí jak předpoklady opožděného odvolání, tak i datum jeho podání k poštovní přepravě (1. 3. 2016), z čehož tato skutečnost jednoznačně plyne. Protože pak byla krajským soudem shledána nedůvodnost žaloby již s odkazem na opožděnost podaného odvolání proti prvoinstančnímu správnímu rozhodnutí, stalo se již obsolentním zabývat se dále i druhým žalobním bodem, tedy tvrzením o nesdělení informací o oprávněných úředních osobách.
51. Vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem proto krajský soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl (viz I. výrok tohoto rozsudku).

VI. Náklady řízení

52. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Krajský soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch, a pokud jde o žalovaného, krajský soud nezjistil, že by mu nějaké náklady řízení vznikly (viz výrok II. tohoto rozsudku).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 16. listopadu 2018

JUDr. Pavel Kumprecht v. r.
samosoudce